

CÁC LỄ THẬT TRONG SÁCH MA-THI-Ơ

BÀI 236 - Mạng lệnh của Đức Chúa Jêsus Christ phán với các môn đồ của Ngài trước khi Ngài trở về thiên đàng với Đức Chúa Cha:

Phần 11-M : Sự đầy đầy ân huệ - một trong các bốn tánh của Đức Giê-hô-va.

Ma-thi-ơ 28:18-20: Đức Chúa Jêsus đến gần, phán cùng môn đồ như vậy: Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp tem cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các người. Và nầy, ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế.

Bản The Amplified Bible chép: Jesus approached and, breaking the silence, said to them, All authority (all power of rule) in heaven and on earth has been given to Me. Go then and make disciples of all the nations, baptizing them into the name of the Father and of the Son and of the Holy Spirit. Teaching them to observe everything that I have commanded you, and behold, I am with you all the days (*perpetually, uniformly, and on every occasion*) to the very close and consummation of the age.

Có nghĩa là: Đức Chúa Jêsus đến gần, phá vỡ sự im lặng và phán với họ rằng: Hết cả quyền phép (của sự cai trị, mọi sự thống trị, mọi nguyên tắc, mọi quyền lực) ở trên trời (trong thiên đàng, trong vũ trụ) và trên đất đã được ban cho Ta. Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta, báp-tem họ vào trong Danh của Đức Chúa Cha và của Đức Chúa Con và của Đức Thánh-Linh. Dạy họ tuân theo tất cả các mạng lệnh mà Ta đã phán dạy các người, và nầy, Ta ở cùng (trong tất cả các ngày, trong mọi hoàn cảnh, mọi lúc, mọi nơi, mọi duyên cớ, mọi trường hợp, liên tục không rời khỏi) các người cho đến khi mọi sự được hoàn thành cho thế hệ (thời đại) này.

Chữ **Danh** được chép trong câu 18 trên, đó là chữ ὄνομα - onoma, số 3686 của tiếng Hy-lạp (Greek) có nghĩa là: **Bốn tánh, Uy quyền, Danh (Họ của tên)**;

Trong các bài trước (*bắt đầu từ bài 218*) chúng ta đã học về Danh của Đức Giê-hô-va, nghĩa là Danh của Đức Chúa Cha mà Ngài đã tỏ ra cho Môi-se biết, mà ý nghĩa trọn vẹn của chữ **Danh** trong tiếng Hê-bơ-rơ và tiếng Hy-lạp, đó là **Bốn tánh, Sự Tôn trọng, Uy-quyền, Thanh Danh (Họ của tên)**.

Xuất Ê-díp-tô ký 34:5-7: Đức Giê-hô-va ngự xuống trong đám mây, đứng gần bên Môi-se và hô danh Giê-hô-va. Ngài đi ngang qua mặt người, hô rằng: Giê-hô-va! Giê-hô-va! là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy đầy ân huệ và thành thực, ban ơn đến ngàn đời, xá điều gian ác, tội trọng, và tội lỗi; nhưng chẳng kể kẻ có tội là vô tội, và nhân tội tổ phụ phạt đến con cháu trái ba bốn đời.

Bản Kinh-Thánh King James version chép ba câu 5, 6 & 7 trên như sau: ⁵And the LORD^{H3068} descended^{H3381} in the cloud^{H6051}, and stood^{H3320} with him there^{H8033}, and proclaimed^{H7121} the name^{H8034} of the LORD^{H3068}. ⁶And the LORD^{H3068} passed^{H5674} by before^{H5921-H6440} him, and proclaimed^{H7121}, The LORD^{H3068}, The LORD^{H3068} God^{H410}, merciful^{H7349} and gracious^{H2587}, longsuffering^{H750-H639}, and abundant^{H7227} in goodness^{H2617} and truth^{H571}, ⁷Keeping^{H5341} mercy^{H2617} for thousands^{H505}, forgiving^{H5375} iniquity^{H5771} and transgression^{H6588} and sin^{H2402}, and that will by no^{H3808} means clear^{H5352} the guilty; visiting^{H6485} the iniquity^{H5771} of the fathers^{H1} upon the children^{H1121}, and upon the children's^{H1121} children, unto the third^{H8029} and to the fourth^{H7256} generation.

Có nghĩa là: Đức Giê-hô-va từ trên trời ngự xuống trong đám mây và đứng bên Môi-se, công bố Danh Giê-hô-va. Đức Giê-hô-va đi ngang qua trước mặt Môi-se và công bố: Giê-hô-va, Giê-hô-va Đức Chúa Trời giàu lòng thương xót và đầy đầy sự nhân từ, chậm nóng giận, dư dật những sự tốt lành và lễ thật, duy trì sự thương xót đến ngàn đời, tha thứ sự gian ác cùng những sự vi phạm và tội lỗi, nhưng không coi kẻ có tội là vô tội; tra xét xử phạt những sự gian ác của tổ phụ trên con cháu và trên con cháu của con cháu trái ba đến bốn đời.

Chữ **Danh** - the name^{H8034} được chép trong câu 3 trên, đó là chữ שֵׁם - shem, số 8034 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **Danh, thanh danh, sự vinh hiển, sự tôn trọng**,

Như vậy, ý nghĩa trọn vẹn của chữ **Danh**, cả trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và ngôn ngữ Hy-lạp (Greek), đó là **Danh xưng (họ của tên), Bốn tánh, Sự tôn trọng, Sự vinh hiển; Quyền phép, uy quyền, quyền thế**;

Trong bài học hôm nay (*bài 236*), chúng ta cùng nhau suy gẫm tiếp các ý nghĩa của sự **and abundant^{H7227} in goodness^{H2617}** - *dư dật những sự tốt lành* (bản dịch tiếng Việt chép là **đầy đầy ân huệ!**) theo thứ tự mà Đức Giê-hô-va đã tỏ ra cho Môi-se được nghe về các bốn tánh của Ngài.

Chữ **đur dật - abundant**^{H7227} (bản tiếng Việt chép là **đầy đầy**) trong Xuất Ê-díp-tô ký 34 câu 6 trên, đó là chữ **רַב - rab**, số 7227 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **rất nhiều, nhiều vô kể, phong phú, thừa thãi, dư dật, vô số**;

Chữ **những sự tốt lành - goodness**^{H2617} (bản dịch tiếng Việt chép là **ân huệ!**) chép trong Xuất Ê-díp-tô ký 34 câu 6 trên, đó là chữ **רַחֵם - checed**, số 2617 ra từ chữ **רַחֵם - chacad**, số 2616 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự tốt lành, lòng tốt, sự tử tế, sự ân cần, lòng hào hiệp**;

Chúng ta đang học các ý nghĩa của sự **đur dật những sự tốt lành - and abundant**^{H7227} **in goodness**^{H2617} (bản dịch tiếng Việt chép là **đầy đầy ân huệ!**) theo thứ tự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ ra cho Môi-se được nghe về Danh của Ngài và trong bài học hôm nay (bài 235), chúng ta tiếp tục suy gẫm về sự **rất tốt lành** mà Đức Giê-Hô-Va đã phán về công việc Ngài làm trong ngày thứ Sáu của cuộc sáng thế.

Sáng thế ký 1:26-31: Đức Chúa Trời phán rằng: Chúng ta hãy làm nên loài người như hình ta và theo tượng ta, đặng quản trị loài cá biển, loài chim trời, loài súc vật, loài côn trùng bò trên mặt đất, và khắp cả đất. Đức Chúa Trời dựng nên loài người như hình Ngài; Ngài dựng nên loài người giống như hình Đức Chúa Trời; Ngài dựng nên người nam cùng người nữ. Đức Chúa Trời ban phước cho loài người và phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy đầy đất; hãy làm cho đất phục tùng, hãy quản trị loài cá dưới biển, loài chim trên trời cùng các vật sống hành động trên mặt đất. Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Tiếp theo bài trước (bài 235), hôm nay chúng ta học phần tiếp theo đó là Sáng thế ký 1 câu 29-31.

“Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, ta sẽ ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.”

Bản Kinh-Thánh tiếng Việt dịch sai chữ sẽ trong câu 29 trên, thay vì phải dịch đúng là **đã ban cho**.

Bản King James version chép: ²⁹And God^{H430} said^{H559}, Behold^{H2009}, I have given^{H5414} you every^{H3605} herb^{H6212} bearing^{H2232} seed^{H2233}, which^{H834} is upon the face^{H6440} of all^{H3605} the earth^{H776}, and every^{H3605} tree^{H6086}, in the which^{H834} is the fruit^{H6529} of a tree^{H6086} yielding^{H2232} seed^{H2233}; to you it shall be for meat^{H402}. ³⁰And to every^{H3605} beast^{H2416} of the earth^{H776}, and to every^{H3605} fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and to every^{H3605} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}, wherein^{H834} there is life^{H2416}, I have given every^{H3605} green^{H3418} herb^{H6212} for meat^{H402}; and it was so^{H3651}. ³¹And God^{H430} saw^{H7200} every^{H3605} thing that he had made^{H6213}, and, behold^{H2009}, it was very^{H3966} good^{H2896}. And the evening^{H6153} and the morning^{H1242} were the sixth^{H8345} day^{H3117}.

Có nghĩa là: **Đức Chúa Trời phán: Nay, Ta đã ban cho các người mọi thứ rau cỏ có hạt giống trong mình, là các loài cây cỏ sẽ mọc khắp mặt đất, cùng các loài cây sanh trái có hạt giống, đó là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú sống trên đất cùng các loài chim bay trong khoảng không và các loài bò sát trên mặt đất, phàm vật nào có sự sống thì cũng đã ban cho mọi thứ rau cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn. Đức Chúa Trời thấy mọi điều mà Ngài đã làm thật rất tốt lành. Đó là buổi chiều và buổi mai, ấy là ngày thứ Sáu.**

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **cỏ - herb**^{H6212} trong các câu trên, đó là chữ **עֵשֶׂב - eseb**, số 6212 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **chiếu tia sáng lấp lánh, sáng long lanh, trở nên xanh tươi, đầy sức sống; cỏ xanh hoặc bất kỳ mầm hay chồi xanh của cây rau mềm, hoặc các loài cỏ**,

Chữ **hạt giống - seed**^{H2233} chép trong các câu trên, đó là chữ **זָרָא - zara**, số 2232 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để gieo rắc hạt giống, phổ biến tư tưởng, làm cho ra trái, làm cho kết quả, làm cho mang trái, làm cho sanh trái, làm cho thụ thai, làm cho tiếp nhận, làm cho lĩnh hội được, nhận thức được, sinh lợi ra**;

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **cây sanh quả - a tree**^{H6086} trong câu 29 trên, đó là chữ **עֵץ - ets**, số 6086 ra

từ chữ **אָצַח** - **atsah**, số 6095 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây thân cứng, cây lấy gỗ, để buộc chặt, để trói chặt, làm cho chắc chắn, đóng chặt, để đóng con mắt lại;*

Chữ **דָּבַח** - **for meat**^{H402} chép trong các câu trên, đó là chữ **אָכַל** - **kolah**, số 402 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thực phẩm, thịt, để ăn, nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng;*

Chữ **חַי** - **life**^{H2416} chép trong câu 30 trên, đó là chữ **חַיִּים** - **chayah**, số 2421 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đang sống, còn nguyên chất sống, trong sạch, tươi mới, mạnh khỏe, sự sống được duy trì, được bảo vệ, sự sống được phục hồi, sự sống được nuôi dưỡng, sự sống được giành lại, được sửa chữa, được cứu vớt khỏi sự nguy hiểm, sự sống được nguyên vẹn;*

Chữ **עָשָׂה** - **had made**^{H6213} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **עָשָׂה** - **asah**, số 6213 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *làm, tạo ra, hoàn thành, thực hiện, lập nên, chỉ định, đặt, để, ban cho, tặng cho, đem lại, gánh vác, duy trì, bảo vệ, cai trị, sửa soạn cho, chuẩn bị, sử dụng, thực hiện, sanh ra;*

Chữ **רַב** - **very**^{H3966} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **רַב** - **meod**, số 3966 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự mãnh liệt, dữ dội, kịch liệt, hoàn toàn, nhanh chóng, vượt trội, thật sự, sâu sắc;*

Chữ **טוֹב** - **good**^{H2896} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **טוֹב** - **tob**, số 2896 và số 2895 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *Tốt, đẹp, tốt hơn, mang lại sự vui mừng, mang lại sự hân hoan, sự hào phóng, sự phong phú, sự vui vẻ, sự thân ái, sự tử tế, sự thương mến, sự âu yếm, sự có tình, sự dễ chịu, sự vừa ý, sự quý giá, sự thịnh vượng, sự phát đạt, thành công, ngọt ngào, giàu có, phúc lợi, hạnh phúc, sự giúp đỡ, sự che chở, sự thuận ý;*

Trong năm ngày của cuộc sáng thế, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời nhân từ đã hoàn thành những sự liên quan đến sự sống của loài người trên trái đất này trước khi Ngài tạo nên loài người vào ngày thứ sáu và trong ngày thứ sáu này, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên các loài vật mà loài người sẽ trực tiếp cai trị cùng tất cả các loại cây, rau, cỏ liên quan đến việc duy trì sự sống cho loài người trên đất này và cho đến tận ngày nay, muôn vật đó vẫn đang hiện hữu với loài người. Thế nhưng muôn vật đó dù đã và đang tiếp tục hiện hữu với loài người thì trong mục đích Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời tạo nên loài người không phải là để cho loài người sống muôn đời trên đất này, mà là để chọn ra cho Ngài một dòng dõi thánh và khi việc chọn dòng dõi thánh này đã được hoàn thành, thì muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên trong vũ trụ bên ngoài thiên đàng của Ngài đó, sẽ không còn nữa, vì thế cho nên muôn vật mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên mà loài người chúng ta có thể thấy được cho đến ngày nay đó là bóng về những sự mà loài người xác thịt không thể thấy được, vì những sự đó là thuộc về thần linh và sự sống.

Nếu người tin Chúa chỉ nhận biết những sự thuộc về thuộc thể mà không nhận biết những sự thuộc về thần linh và sự sống thì tâm linh của người ấy sẽ không thể nào tiếp nhận được quyền phép của Lời Đức Chúa Trời để nhờ quyền phép đó mà tâm linh của người ấy được sự sống lại và sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời.

Phần nhiều người tin Chúa đã không có ý thức về những sự dạy dỗ của Đức Chúa Jêsus Christ khi Ngài phán về thân thể của Ngài cũng như huyết của Ngài, mà những người nào muốn nhận được sự sống lại và sự sống đời đời phải nhận lấy mà ăn, mà uống như người ta ăn bánh và uống nước vậy.

Giăng 6:37-71: **Phàm những kẻ Cha cho ta sẽ đến cùng ta, kẻ đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài đâu. Vì ta từ trên trời xuống, chẳng phải để làm theo ý ta, nhưng làm theo ý Đấng đã sai ta đến. Và, ý muốn của Đấng đã sai ta đến là hề sự gì Ngài đã ban cho ta, thì ta chớ làm mất, nhưng ta phải làm cho sống lại nơi ngày sau rốt. Đây là ý muốn của Cha ta, phàm ai nhìn Con và tin Con, thì được sự sống đời đời; còn ta, ta sẽ làm cho kẻ ấy sống lại nơi ngày sau rốt. Nhưng vì Ngài đã phán: Ta là bánh từ trên trời xuống, nên các người Giu-đa lầm bầm về Ngài, mà rằng: Ấy chẳng phải là Jêsus, con của Giô-sép, mà chúng ta đều biết cha mẹ người chẳng? Vậy, thể nào người nói được rằng: Ta đã từ trên trời mà xuống? Đức Chúa Jêsus đáp rằng: Các người chớ lầm bầm với nhau. Ví bằng Cha, là Đấng sai ta, không kéo đến, thì chẳng có ai được đến cùng ta, và ta sẽ làm cho người đó sống lại nơi ngày sau rốt. Các sách tiên tri có chép rằng: Ai nấy đều sẽ được Đức Chúa Trời dạy dỗ. Hễ ai đã nghe Cha và học theo Ngài thì đến cùng ta. Ấy chẳng phải kẻ nào đã từng thấy Cha, trừ ra Đấng từ Đức Chúa Trời mà đến; Đấng ấy đã thấy Cha. Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, hề ai tin thì được sự sống đời đời. Ta là bánh của sự sống. Tổ phụ các người đã ăn ma-na trong đồng vắng, rồi cũng chết. Đây là bánh từ trời xuống, hầu cho ai ăn**

chẳng hề chết. Ta là bánh hằng sống từ trên trời xuống; nếu ai ăn bánh ấy, thì sẽ sống vô cùng; và bánh mà ta sẽ ban cho vì sự sống của thế gian tức là thịt ta. Bởi đó, các người Giu-đa cãi lẽ với nhau, mà rằng: Lễ nào người nầy lấy thịt mình cho chúng ta ăn sao? Đức Chúa Jê-sus bèn phán cùng họ rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng các người, nếu các người không ăn thịt của Con người, cùng không uống huyết Ngài, thì chẳng có sự sống trong các người đâu. Ai ăn thịt và uống huyết ta thì được sự sống đời đời; nơi ngày sau rốt, ta sẽ khiến người đó sống lại. Vì thịt ta thật là đồ ăn, huyết ta thật là đồ uống. Người nào ăn thịt ta và uống huyết ta, thì ở trong ta, và ta ở trong người. Như Cha, là Đấng hằng sống, đã sai ta đến, và ta sống bởi Cha; cũng một thể ấy, người nào ăn ta, sẽ sống bởi ta vậy. Đây là bánh từ trên trời xuống. Bánh đó chẳng phải như ma-na mà tổ phụ các người đã ăn, rồi cũng chết; kẻ nào ăn bánh nầy sẽ sống đời đời. Đức Chúa Jê-sus phán những điều đó lúc dạy dỗ trong nhà hội tại thành Ca-bê-na-um. Có nhiều môn đồ nghe Ngài, thì nói rằng: Lời nầy thật khó; ai nghe được? Nhưng Đức Chúa Jê-sus tự mình biết môn đồ lầm bầm về việc đó, bèn phán rằng: Điều đó xui các người vấp phạm sao? Vậy, nếu các người thấy Con người lên nơi Ngài vốn ở khi trước thì thể nào? Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống. Song trong vòng các người có kẻ không tin. Vì Đức Chúa Jê-sus biết từ ban đầu, ai là kẻ không tin, ai là kẻ sẽ phản Ngài. Ngài lại phán rằng: Chính vì cố đó, mà ta đã nói cùng các người rằng nếu Cha chẳng ban cho, thì chẳng ai tới cùng ta được. Từ lúc ấy, có nhiều môn đồ Ngài trở lui, không đi với Ngài nữa. Đức Chúa Jê-sus phán cùng mười hai sứ đồ rằng: Còn các người, cũng muốn lui chẳng? Si-môn Phi-e-rơ thưa rằng: Lạy Chúa, chúng tôi đi theo ai? Chúa có những lời của sự sống đời đời; chúng tôi đã tin, và nhận biết rằng Chúa là Đấng thánh của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Ta há chẳng đã chọn các người là mười hai sứ đồ sao? Mà một người trong các người là quỷ! Vả, Ngài nói về Giu-đa con Si-môn Ích-ca-ri-ốt; vì chính hắn là một trong mười hai sứ đồ, sau sẽ phản Ngài.

Tại sao Giu-đa Ích-ca-ri-ốt lại phản bội Đức Chúa Jê-sus, khi hắn đã được Giê-hô-Va Đức Chúa Trời chọn cho được làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, Con một Ngài ?

Chúng ta biết rằng, không có một người xác thịt nào trên đất này, bởi công đức của người ấy mà xứng đáng được làm môn đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ, vì tất cả mọi người đều đã phạm tội, thiếu hụt mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng vì tâm linh của loài người hết thảy đều được tạo nên bởi hơi thở của Đức Giê-hô-Va và chính điều đó là giá trị thật của loài người và là mục tiêu được Đức Giê-hô-va chọn cho được hưởng sự cứu chuộc và được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời.

Hết thảy mười hai môn đồ đầu tiên của Đức Chúa Jê-sus Christ đều được đi theo Chúa Jê-sus và được nghe Ngài giảng dạy, nhưng tâm linh của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã không quản trị xác thịt mình noi theo Lời Chúa dạy, nhưng lại thoả hiệp với ý muốn của xác thịt mình, vì thế cho nên tâm linh của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt không thể nhận được sự sáng thật của Lời Chúa và ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi tâm linh hắn đã không được thắp sáng để soi sáng những sự tối tăm có trong lòng hắn và đó là nguyên nhân chính khiến Giu-đa Ích-ca-ri-ốt phản bội Đức Chúa Jê-sus và cũng là nguyên nhân khiến cho nhiều người mang danh là người tin Chúa vẫn sống trong sự tối tăm mà không thể nhận biết được sự sáng thật của Đức Chúa Trời.

Nhiều người tin Chúa đã in trí rằng, khi họ đọc và thuộc Kinh-Thánh, thì linh hồn họ sẽ được cứu và họ tin rằng Đức Chúa Trời sẽ đẹp lòng khi họ nhóm lại thờ phượng Chúa cùng với việc họ đọc và thuộc Kinh-Thánh!

Đức Chúa Jê-sus đã quở trách những người Pha-ri-si vì cố sự giả hình của họ, khi họ cố gắng tỏ cho những người khác biết rằng, họ biết Kinh-Thánh và thuộc Kinh-Thánh, nhưng những người đó lại bỏ qua việc vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, như Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Ngài ban Luật pháp cho họ tại núi Si-nai, rằng: **“ Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va. ”**

Vâng giữ và làm theo Luật pháp của Đức Chúa Trời đồng nghĩa với việc người ta ăn bánh và uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời vậy, vì đó là ý nghĩa của chữ **אִכְלָה** - **kolah**, số 402 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thực phẩm, thịt, để ăn, nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng;*

Khi người ta nghe tiếng Chúa phán trực tiếp hay là được nghe lại Lời Chúa đã công bố qua các tông đồ Chúa, thì tâm trí của người ta phải hành động tương ứng với mạng lệnh của Chúa. Khi tâm trí suy giảm và làm theo Lời, thì ấy là người ta đang làm công việc của sự ăn bánh và uống nước hằng sống của Đức Chúa Trời vậy.

Loài người tiếp nhận các chất dinh dưỡng từ trong các loại thực phẩm qua sự ăn, uống mà duy trì sức sống cho thân thể xác thịt mình thế nào, thì khi người ta suy giảm, vâng giữ và làm theo Lời của Đức Chúa Trời, tâm linh của người ta cũng sẽ nhận được năng lực sống cho tâm linh mình thế đó.

Chính Giê-hô-va Đức Chúa Trời sẽ làm thành điều Ngài đã phán khi người ta tin cậy, tiếp nhận, vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, chứ không phải là Đức Chúa Trời sẽ tự động khiến cho người ta được sự sống lại chỉ vì người ta đọc Kinh-Thánh mà lại không làm theo Lời của Ngài.

Giu-đa Ích-ca-ri-ốt là một ví dụ điển hình về việc Lời Đức Chúa Trời đã không thể giải cứu hấn ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, vì Đức Chúa Trời biết rõ tâm địa của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt không muốn được hưởng quyền kế tự Đức Chúa Trời, mà hấn chỉ muốn xác thịt mình có được những sự mà hấn tìm kiếm mà thôi, cũng giống như Ê-sau, con của Y-sác, anh của Gia-cốp đã vì miếng ăn mà bán quyền con trưởng vậy.

Cho đến tận những ngày cuối cùng này, rất nhiều người mang danh là người tin Chúa vẫn sống theo cách của Ê-sau, nghĩa là thích sống theo ý muốn của xác thịt mình mà không để ý đến những công việc mà Đức Giê-hô-va đã làm cho loài người, vì thế cho nên trong khi Lời của Đức Chúa Trời vẫn còn đang được công bố và tỏ ra, thì những người đó vẫn không thể nghe được và không thể hiểu được các mạng lệnh mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán dạy, thật như Lời Chúa đã cảnh cáo và được chép trong sách Hê-bơ-rơ.

Hê-bơ-rơ 4:1-16: **Vậy, đang khi còn có lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kéo trong chúng ta có ai bị trừ ra chăng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Đây là lời thề ta đã lập trong cơn thanh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ ta. Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thư của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay,” như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, Thì chớ cứng lòng. Và, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đối chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thảy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thưa lại, ấy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jê-sus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ đạo chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ờn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.**

Để chúng ta có thể hiểu được lý do tại sao Giê-hô-va Đức Chúa Trời lại giấu những sự mâu nhiệm thuộc về tâm linh và sự sống trong các mạng lệnh được chép xuống thành văn tự của Ngài, chúng ta hãy đến với những sự tỏ ra của Đức Thánh-Linh qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô.

1 Cô-rinh-tô 15:36-58: **Hỡi kẻ dại kia, vật gì người gieo, nếu không chết đi trước đã, thì không sống lại được. Còn như vật người gieo, ấy không phải là chính hình thể sẽ sanh ra, chẳng qua là một cái hạt, như hạt lúa mì hay là hạt giống nào khác. Đức Chúa Trời cho nó hình thể tùy ý Ngài lấy làm tốt, mỗi một hạt giống, cho một hình thể riêng. Mọi xác thịt chẳng phải là đồng một xác thịt; nhưng xác thịt loài người khác, xác thịt loài thú khác, loài chim khác, loài cá khác. Lại cũng có hình thể thuộc về trời, hình thể thuộc về đất, nhưng vinh quang của hình thể thuộc về trời với vinh quang của hình thể thuộc về đất thì**

khác nhau. Vinh quang của mặt trời khác, vinh quang của mặt trăng khác, vinh quang của ngôi sao khác; vinh quang của ngôi sao này với vinh quang của ngôi sao kia cũng khác. Sự sống lại của kẻ chết cũng như vậy. Thân thể đã gieo ra là hay hư nát, mà sống lại là không hay hư nát; đã gieo ra là nhục, mà sống lại là vinh; đã gieo ra là yếu, mà sống lại là mạnh; đã gieo ra là thể huyết khí, mà sống lại là thể thiêng liêng (*thuộc linh-spiritual*). Nếu đã có thể huyết khí, thì cũng có thể thiêng liêng (*thuộc linh-spiritual*); ấy vậy, có lời chép rằng: Người thứ nhất là A-đam đã nên linh hồn sống. A-đam sau hết là thân ban sự sống. Nhưng chẳng phải thể thiêng liêng (*thuộc linh-spiritual*) đến trước, ấy là thể huyết khí; rồi thể thiêng liêng (*thuộc linh-spiritual*) đến sau. Người thứ nhất bởi đất mà ra, là thuộc về đất, người thứ hai bởi trời mà ra. Người thuộc về đất thể nào, thì những kẻ thuộc về đất cũng thể ấy; người thuộc về trời thể nào, thì những kẻ thuộc về trời cũng thể ấy. Như chúng ta đã mang ảnh tượng của người thuộc về đất, thì chúng ta cũng sẽ mang ảnh tượng của người thuộc về trời. Hỡi anh em, tôi đoán quyết rằng thịt và huyết chẳng hưởng nước Đức Chúa Trời được, và sự hay hư nát không hưởng sự không hay hư nát được. Đây là sự mâu nhiệm tôi tỏ cho anh em: Chúng ta không ngủ hết, nhưng hết thảy đều sẽ biến hóa, trong giây phút, trong nháy mắt, lúc tiếng kèn chót; vì kèn sẽ thổi, kẻ chết đều sống lại được không hay hư nát, và chúng ta đều sẽ biến hóa. Vả, thể hay hư nát này phải mặc lấy sự không hay hư nát, và thể hay chết này phải mặc lấy sự không hay chết. Khi nào thể hay hư nát này mặc lấy sự không hay hư nát, thể hay chết này mặc lấy sự không hay chết, thì được ứng nghiệm lời Kinh Thánh rằng: Sự chết đã bị nuốt mất trong sự thắng. Hỡi sự chết, sự thắng của mày ở đâu? Hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Cái nọc sự chết là tội lỗi, sức mạnh tội lỗi là luật pháp. Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời đã cho chúng ta sự thắng, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. Vậy, hỡi anh em yêu dấu của tôi, hãy vững vàng chớ rúng động, hãy làm công việc Chúa cách đur dật luôn, vì biết rằng công khó của anh em trong Chúa chẳng phải là vô ích đâu.

Trước khi đặt thân linh của A-đam vào trong thân thể xác thịt được tạo nên bằng bụi đất, Giê-hô-Va Đức Chúa Trời đã trực tiếp lấy bụi đất trên trái đất này để nắn nên thân thể đó cho A-đam.

Sáng thế ký 2:5-7: Vả, lúc đó, chưa có một cây nhỏ nào mọc ngoài đồng, và cũng chưa có một ngọn cỏ nào mọc ngoài ruộng, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời chưa có cho mưa xuống trên đất, và cũng chẳng có một người nào cày cấy đất nữa. Song có hơi nước dưới đất bay lên tưới khắp cùng mặt đất, Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh.

Chữ **bụi đất** - the dust^{H6083} chép trong câu 7 trên, đó là chữ עָפָר - **aphar**, số 6083 ra từ chữ אָפָר - **aphar**, số 6080 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đất khô trong thể bột như bụi, vật vô giá trị, tro tàn, rác rưởi, những mảnh vụn, để nghiền nát, gánh nặng của một cuộc đấu tranh*;

Chữ **nắn** - formed^{H3335} chép trong câu 31 trên, đó là chữ יָצַר - **yatsar**, số 3335 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự tạo hình dáng, sự tạo thành khung, sự rập theo khuôn, sự huấn luyện, sự đào tạo, sự tổ chức, sự thiết lập, sự thành lập, sự dàn xếp, sự bố trí, sự điều chỉnh, sự dựng nên, sự làm cho hợp, sự định trước, sự quyết định trước khi trao cho điều gì thuộc về mục đích hoặc cho một vị trí*;

Nếu chúng ta đã hiểu được ý nghĩa của công việc Giê-hô-Va Đức Chúa Trời làm trong ngày thứ nhất của cuộc sáng thế, thì chúng ta sẽ thấy ý nghĩa công việc Giê-hô-Va Đức Chúa Trời lấy bụi đất để nắn nên một thân thể cho A-đam, rồi khi thân thể xác thịt bằng bụi đất đó đã được tạo nên theo khuôn mẫu, thì bấy giờ Giê-hô-Va Đức Chúa Trời mới hà sanh khí của Ngài vào trong thân thể đó, bấy giờ, thân thể đó mới được gọi là một linh hồn sống. Công việc này đã và đang thật sự diễn ra trong loài người trên thế gian này, kể từ khi Đức Chúa Jêsus Christ phán mạng lệnh của Ngài cho dân Y-sơ-ra-ên, mà trước hết là phán với Ni-cô-đem, một giáo sư của dân Y-sơ-ra-ên.

Giăng 3:1-7: Trong vòng người Pha-ri-si, có người tên là Ni-cô-đem, là một người trong những kẻ cai trị dân Giu-đa. Ban đêm, người này đến cùng Đức Chúa Jêsus mà nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi biết thầy là giáo sư từ Đức Chúa Trời đến; vì những phép lạ thầy đã làm đó, nếu Đức Chúa Trời chẳng ở cùng, thì không ai làm được. Đức Chúa Jêsus cất tiếng đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng sanh lại, thì không thể thấy được nước Đức Chúa Trời. Ni-cô-đem thưa rằng: Người đã già thì sanh lại làm sao được? Có thể nào trở vào lòng mẹ và sanh lần thứ hai sao? Đức Chúa Jêsus

đáp rằng: Quả thật, quả thật, ta nói cùng người, nếu một người chẳng nhờ nước và Thánh Linh mà sanh, thì không được vào nước Đức Chúa Trời. Hễ chi sanh bởi xác thịt là xác thịt; hễ chi sanh bởi Thánh Linh là thần. Chớ lấy làm lạ về điều ta đã nói với người: Các người phải sanh lại. Gió muốn thổi đâu thì thổi, người nghe tiếng động; nhưng chẳng biết gió đến từ đâu và cũng không biết đi đâu. Hễ người nào sanh bởi Thánh Linh thì cũng như vậy.

Lời mà Đức Chúa Jêsus Christ đã phán với Ni-cô-đem đó là sự nhắc lại mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Ngài ban Luật pháp cho họ tại núi Si-nai (năm 1444 B.C).

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh ta, gìn giữ luật pháp ta đặt nơi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Chữ **sống - live**^{H2425} được chép trong câu 5 trên, đó là chữ חַיִּים - chayay, số 2425 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sống, được sự sống, sự sống được duy trì, sự sống được phục hồi từ sự chết, sự sống thành công, sự sống mạnh mẽ, sự sống được bảo vệ, sự sống đời đời;*

Hết thấy những người nào muốn nhận được sự cứu chuộc cho sự sống của linh hồn mình thì người ấy phải trả giá cho được xứng đáng với sự cứu chuộc của Đức Chúa Trời, vì đó là sự công bình mà mọi người tin Chúa phải thực hiện. Trong mạng lệnh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Ngài ban Luật pháp cho họ đã chỉ rõ rằng: *người ta phải tiếp nhận, vâng giữ và làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời và chính mỗi người sẽ tự quyết định cho sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn mình trước sự ban cho của Đức Chúa Trời, chứ không phải là tùy thuộc vào Đức Chúa Trời nữa.* Vì Đức Chúa Trời đã yêu thương loài người, là loài được tạo nên bởi hơi thở của Ngài, nên Ngài đã ban cho loài người con đường của sự cứu chuộc này và chính Đức Chúa Trời sẽ làm trọn giao ước mà Ngài đã hứa, không phải với loài người xác thịt, nhưng với hết thấy những người nào tin cậy, vâng giữ và làm theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Ngài, y như Đức Chúa Jêsus Christ - Con một của Đức Chúa Trời đã làm vậy.

Giăng 15:10: Nếu các người vâng giữ các điều răn của ta, thì sẽ ở trong sự yêu thương ta, cũng như chính ta đã vâng giữ các điều răn của Cha ta, và cứ ở trong sự yêu thương Ngài.

Công việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm trong sáu ngày của cuộc sáng thế là bóng về công việc thuộc về thần linh và sự sống dành cho loài người mà Ngài đã tạo nên trên đất này cho mục đích tìm một dòng dõi thánh và công việc tìm kiếm này được bắt đầu từ trong sự tối tăm của loài người, nghĩa là bắt đầu kể từ khi A-đam phạm tội ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã cấm ăn. Việc Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời gom lấy bụi trên mặt đất này để nắn nên một thân thể cho A-đam đó là bóng về việc Đức Giê-hô-va dùng Luật pháp công bình của Ngài cứu chuộc loài người ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, vì ý nghĩa của chữ **bụi đất** đó là *đất khô trong thể bột như bụi, vật vô giá trị, tro tàn, rác rưởi, những mảnh vụn, để nghiền nát, gánh nặng của một cuộc đấu tranh;*

Thi-Thiên 90:1-6: Lạy Chúa, từ đời này qua đời kia Chúa là nơi ở của chúng tôi. Trước khi núi non chưa sanh ra, đất và thế gian chưa dựng nên, từ trước vô cùng cho đến đời đời Chúa là Đức Chúa Trời. Chúa khiến loài người trở vào bụi tro, và phán rằng: Hỡi con cái loài người, hãy trở lại. Vì một ngàn năm trước mắt Chúa khác nào ngày hôm qua đã qua rồi, giống như một canh của đêm. Chúa làm chúng nó trôi đi như nước chảy cuộn cuộn; chúng nó khác nào một giấc ngủ, ban mai họ tựa như cây cỏ xanh tươi: Sáng ngày cỏ nở bông và tốt tươi; Buổi chiều người ta cắt nó và nó héo.

Sự tối tăm bao phủ bề mặt trái đất (được chép trong ngày thứ nhất của cuộc sáng thế) là bóng về quyền lực của sự chết đã vào trong xác thịt của loài người, dù loài người xác thịt đang vận động và làm việc như đang có sự sống đó nhưng trong ý nghĩa của lẽ thật thì thân thể xác thịt đó đã bị coi là mồ mả chôn vùi tâm linh loài người (A-đam) và nếu như thân thể xác thịt đó không nhận được sự cứu chuộc ra khỏi sự rửa sạch của luật pháp, thì tâm linh của người ta sẽ không thể được giải thoát khỏi thân thể xác thịt hay chết đó và như vậy, khi xác thịt của người đó qua đời (chết), thì tâm linh người đó sẽ hư mất đời đời.

Để thân thể xác thịt bằng bụi đất của loài người đó được chuộc lại, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người một con đường, đó Luật pháp thánh khiết và công bình mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban

cho dân Y-sơ-ra-ên qua Môi-se. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán cho toàn thể dân Y-sơ-ra-ên được nghe tiếng Ngài, nghĩa là cả xác thịt và tâm linh người ta được nghe mạng lệnh của Ngài, điều đó có nghĩa là dân Y-sơ-ra-ên được biết ý muốn của Đức Giê-Hô-Va

Châm ngôn 1:23: Nhân vì ta trách các người, các người khá trở lại; Kia, ta sẽ đổ thần linh ta trên các người; Ta sẽ làm cho các người biết những lời của ta.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dùng Luật pháp trọn vẹn của Ngài để nắn loài người chúng ta lại theo tiêu chuẩn của Ngài, đó là Ngài uốn nắn, sửa trị cả thân thể xác thịt và tâm linh người ta theo Danh của Ngài.

Chữ **nắn** - **formed**^{H3335} chép trong câu Sáng thế ký 1:31 trên, đó là chữ **יצר** - **yatsar**, số 3335 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự tạo hình dáng, sự tạo thành khung, sự rập theo khuôn, sự huấn luyện, sự đào tạo, sự tổ chức, sự thiết lập, sự thành lập, sự dàn xếp, sự bố trí, sự điều chỉnh, sự dựng nên, sự làm cho hợp, sự định trước, sự quyết định trước khi trao cho điều gì thuộc về mục đích hoặc cho một vị trí;*

Dân Y-sơ-ra-ên cũng như hết thảy mọi người tin Chúa ở trên đất này, là những người muốn nhận được sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh mình, thì người ta trước hết phải chịu phục luật pháp văn tự của Đức Chúa Trời, vì A-đam đã không quản trị xác thịt mình (mà việc A-đam nghe theo lời vợ mình mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác đó là bóng) nên thân thể xác thịt của loài người bị rửa sả và trở thành mờ mả chôn vùi tâm linh mình.

Khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên thì ấy là vì cơ tâm linh loài người phải được chuộc lại cho Ngài, hầu cho tâm linh đó được phục hồi quyền làm con kế tự Đức Chúa Trời (mà ý nghĩa của danh Y-sơ-ra-ên đó là bóng). Để thân thể xác thịt được chuộc lại, thì chính tâm linh của mỗi người khi được nghe tiếng của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời kêu gọi, phải trỗi dậy đánh trận với chính xác thịt mình, bắt thân thể xác thịt đó phải vâng phục hoàn toàn mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và đó là ý nghĩa của chữ **bụi đất** được chép trong Sáng thế ký 2:7.

Chữ **bụi đất** - **the dust**^{H6083} chép trong Sáng thế ký 2 câu 7 đó là chữ **עפר** - **aphar**, số 6083 ra từ chữ **עפר** - **aphar**, số 6080 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đất khô trong thể bột như bụi, vật vô giá trị, tro tàn, rác rưởi, những mảnh vụn, để nghiền nát, gánh nặng của một cuộc đấu tranh;*

Ê-sai 60:1-3: Hãy dấy lên, và sáng lòa ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Nay, sự tối tăm vây phủ đất, sự u ám bao bọc các dân; song Đức Giê-hô-va dấy lên trên người, vinh quang Ngài tỏ rạng trên người. Các dân tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói sáng đã mọc lên trên người.

Ê-phê-sô 5:14-17: Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người. Vậy, hãy giữ cho khéo về sự ăn ở của anh em, chớ xử mình như người đại dột, nhưng như người khôn ngoan. Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ đại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào.

Để tìm được một đồng đội thánh, thì trước khi đồng đội này được tạo nên, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên một môi trường cùng với mọi sự sẽ được Ngài sử dụng cho công việc đào tạo, huấn luyện, thử thách, rèn tập, cũng như trước khi tuyển mộ quân đội, chính phủ của quốc gia đó phải chuẩn bị sẵn nơi đào tạo, huấn luyện quân đội cùng với tất cả mọi sự liên quan đến việc khiến cho những người được tuyển mộ đó sẽ được trở nên những người lính trận có đủ trình độ, sự hiểu biết, có khả năng chiến đấu, có sức khoẻ để bảo vệ đất nước và người ta phải có kế hoạch, có thao trường, có môi trường thích hợp với những yêu cầu cho công việc huấn luyện đó được hoàn thành, với mục đích là bảo vệ được đất nước không bị kẻ thù nghịch xâm lược.

2 Ti-mô-thê 2:4-5: Khi một người đi ra trận, thì chẳng còn lấy việc đời lụy mình, làm vậy đặng đẹp lòng kẻ chiêu mộ mình. Cũng một lẽ đó, người đấu sức trong diễn trường chỉ đấu nhau theo lệ luật thì mới được mả triều thiên.

Trong ngày thứ sáu của cuộc sáng thế, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hoàn thành mọi sự thuộc về việc duy trì sự sống và cung cấp mọi sự có cần cho sự sống, cả thuộc thể và thuộc linh cho loài người, cùng với việc giao trách nhiệm cho loài người phải làm ở trên đất này.

Về ý nghĩa thuộc thể, chúng ta đã thấy Lời của Đức Chúa Trời được ứng nghiệm cho loài người trên đất này, nhưng trong ý nghĩa thuộc linh thì loài người xác thịt trong thế gian không thể hiểu được, vì những sự đó

được che giấu khỏi xác thịt của loài người trong thế gian này, nhưng Đức Thánh-Linh đã tỏ những sự mâu nhiệm này cho Hội-Thánh thật của Ngài.

Trong ý nghĩa của chữ **cứu chuộc** - **Salvation**^{G4991} được chép trong Kinh-Thánh bao gồm *sự giải cứu, giải phóng, giải thoát, chữa lành, bảo vệ, duy trì và làm cho vững mạnh*, và Luật pháp của Đức Chúa Trời là con đường của sự cứu chuộc và Lời Đức Chúa Trời là sự cứu chuộc, như Lời Chúa đã chép trong sách tiên tri Ê-sai.

Ê-sai 55:8-13: Đức Giê-hô-va phán: Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối các người chẳng phải đường lối ta. Vì các tầng trời cao hơn đất bao nhiêu, thì đường lối ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Và, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đượm nhuần đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống ruộng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trở tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai góc; điều đó sẽ làm cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tụt diệt.

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sắm sẵn mọi sự mà loài người cần phải có để duy trì sự sống cho xác thịt mình và cũng là bóng cho sự sống lại và sự sống đời đời cho tâm linh của người ta nữa.

Sáng thế ký 1:29-31: Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nay, ta sẽ (đã) ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Bản King James version chép: ²⁹And God^{H430} said^{H559}, Behold^{H2009}, I have given^{H5414} you every^{H3605} herb^{H6212} bearing^{H2232} seed^{H2233}, which^{H834} is upon the face^{H6440} of all^{H3605} the earth^{H776}, and every^{H3605} tree^{H6086}, in the which^{H834} is the fruit^{H6529} of a tree^{H6086} yielding^{H2232} seed^{H2233}; to you it shall be for meat^{H402}. ³⁰And to every^{H3605} beast^{H2416} of the earth^{H776}, and to every^{H3605} fowl^{H5775} of the air^{H8064}, and to every^{H3605} thing that creepeth^{H7430} upon the earth^{H776}, wherein^{H834} there is life^{H2416}, I have given every^{H3605} green^{H3418} herb^{H6212} for meat^{H402}: and it was so^{H3651}. ³¹And God^{H430} saw^{H7200} every^{H3605} thing that he had made^{H6213}, and, behold^{H2009}, it was very^{H3966} good^{H2896}. And the evening^{H6153} and the morning^{H1242} were the sixth^{H8345} day^{H3117}.

Có nghĩa là: *Đức Chúa Trời phán: Nay, Ta đã ban cho các người mọi thứ rau cỏ có hạt giống trong mình, là các loài cây cỏ sẽ mọc khắp mặt đất, cùng các loài cây sanh trái có hạt giống, đó là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú sống trên đất cùng các loài chim bay trong khoảng không và các loài bò sát trên mặt đất, phàm vật nào có sự sống thì cũng đã ban cho mọi thứ rau cỏ xanh đặng làm đồ ăn. Đức Chúa Trời thấy mọi điều mà Ngài đã làm thật rất tốt lành. Đó là buổi chiều và buổi mai, ấy là ngày thứ Sáu.*

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **cỏ** - herb^{H6212} trong các câu trên, đó là chữ עֵשֶׂב - eseb, số 6212 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chiều tia sáng lấp lánh, sáng long lanh, trở nên xanh tươi, đầy sức sống; cỏ xanh hoặc bất kỳ mầm hay chồi xanh của cây rau mềm, hoặc của các loài cỏ,*

Chữ **hạt giống** - seed^{H2233} chép trong các câu trên, đó là chữ זָרָע - zara, số 2232 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để gieo rắc hạt giống, phổ biến tư tưởng, làm cho ra trái, làm cho kết quả, mang trái, sanh trái, thụ thai, tiếp nhận, lĩnh hội được, nhận thức được, sinh lợi ra;*

Chữ mà bản tiếng Việt dịch là **cây sanh quả** - a tree^{H6086} trong câu 29 trên, đó là chữ עֵץ - ets, số 6086 ra từ chữ אֶצְטָה - atsah, số 6095 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây thân cứng, cây lầy gỗ, để buộc chặt, để trói chặt, làm cho chắc chắn, đóng chặt, để đóng con mắt lại;*

Chữ **đồ ăn** - for meat^{H402} chép trong các câu trên, đó là chữ אֶכְלָה - kolah, số 402 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thực phẩm, thịt, để ăn, nuốt, thiêu đốt, tiêu thụ, sử dụng;*

Chữ **sự sống** - life^{H2416} chép trong câu 30 trên, đó là chữ חַיָּה - chayah, số 2421 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đang sống, còn nguyên chất sống, trong sách, tươi mới, mạnh khỏe, sự sống*

được duy trì, được bảo vệ, sự sống được phục hồi, sự sống được nuôi dưỡng, sự sống được giành lại, được sửa chữa, được cứu vớt khỏi sự nguy hiểm, sự sống được nguyên vẹn;

Loài người chúng ta được Đức Chúa Trời gọi là chiên của đồng cỏ Ngài.

Ê-xê-chi-ên 34:24-31: Ta, Đức Giê-hô-va, sẽ làm Đức Chúa Trời chúng nó, còn Đa-vít, tôi tớ ta, sẽ làm vua giữa chúng nó. Ta, Đức Giê-hô-va, đã phán vậy. Bấy giờ ta sẽ kết với chiên ta một giao ước hòa bình. Ta sẽ làm cho những thú dữ trong đất dứt đi, đặng dân ta có thể ở yên ổn trong đồng vắng và ngủ trong rừng. Ta sẽ làm cho chúng nó với các miền chung quanh đôi ta nên nguồn phước. Ta sẽ khiến mưa sa nơi mùa thuận tiện, ấy sẽ là cơn mưa của phước lành. Cây ngoài đồng sẽ ra trái, và đất sẽ sanh hoa lợi. Chúng nó sẽ ở yên trong đất mình, và sẽ biết ta là Đức Giê-hô-va, khi ta đã bẻ gãy những đòn của ách chúng nó, và đã giải cứu chúng nó ra khỏi tay những kẻ bắt chúng nó phục dịch. Chúng nó sẽ chẳng làm mỗi của các dân ngoại nữa; những loài thú của đất sẽ chẳng nuốt chúng nó nữa; chúng nó sẽ ở yên ổn, chẳng ai làm cho sợ hãi. Ta sẽ sắm vườn có danh tiếng cho chúng nó, chúng nó sẽ không chết đói trong đất mình nữa, và cũng không còn chịu sự hổ nhục của các nước nữa. Chúng nó sẽ biết ta, Đức Giê-hô-va, là Đức Chúa Trời chúng nó, ở cùng chúng nó, và biết nhà Y-sơ-ra-ên chúng nó là dân ta, Chúa Giê-hô-va phán vậy. Bay là chiên của ta, là chiên của đồng cỏ ta; bay là loài người, và ta là Đức Chúa Trời bay, Chúa Giê-hô-va phán vậy.

Đa-vít trong tiếng Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *người được yêu chuộng, được yêu quý.*

Đa-vít là người hình bóng về Đức Chúa Jêsus Christ, Con một yêu dấu của Đức Chúa Trời và cũng là bóng về Lời Đức Chúa Trời dùng để chặn dất loài người nữa.

Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh là bóng về đồng cỏ xanh tươi, là bóng về mé nước bình tịnh và Lời Đức Chúa Trời còn được ví là cây sự sống đời đời, là hạt giống không hề hư nát và loài người đã được Đức Chúa Trời tạo nên và được Ngài đặt vào trong vườn Ê-đen để trồng vườn và giữ vườn.

Tâm trí của loài người xác thịt được ví là cái lòng của người ta và Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn tâm linh của loài người (A-đam) phải trồng và giữ vườn (*sự quản trị xác thịt mình đó là bóng*), như Lời Chúa đã phán dạy tuyển dân của Ngài phải gìn giữ tấm lòng của mình vậy.

Châm ngôn 4:20-27: **Hỡi con, hãy chăm chỉ về các lời ta, khá nghiêng tai nghe những bài giảng thuyết ta. Các lời ấy chớ để xa khỏi mắt con, hãy giữ lấy nơi lòng con. Vì lời ấy là sự sống cho người nào tìm được nó, và sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của họ. Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra. Con hãy dẹp ra sự gian tà của miệng, và bỏ cách xa con sự giả dối của môi. Mắt con hãy ngó ngay trước mặt, và mí mắt con khá xem thẳng trước mặt con. Hãy ban bằng cái nẻo của chân con đi, và lập cho vững vàng các đường lối con, chớ xây qua bên hữu hay bên tả; Hãy dời chân con khỏi sự ác.**

Trách nhiệm của loài người (A-đam) là phải trồng và giữ vườn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã trồng trên đất này, là bóng về Lời Đức Chúa Trời được ghi vào trong lòng và trong trí của những người thuộc về Ngài.

Nhã-ca 4:12-16: **Em gái ta, tân phụ ta là vườn đóng kín, là nguồn nước khóa lại, là suối niêm phong. Đám cây mình là vườn địa đàng, có thạch lựu và trái ngon, hoa phụng tiên và cây Cam tòng. Cam tòng và hồng hoa, xương bồ và nhục quế, cùng mọi thức cây có mùi thơm, một được, lư hội với các hương liệu có danh. Mình là mạch nước trong vườn, là giếng nước sống, là dòng nước chảy từ Li-ban! Hỡi gió bắc, hãy nổi dậy, hỡi gió nam, hãy thổi đến; Hãy thổi trong vườn tôi, hầu cho các mùi thơm nó bay ra! Nguyễn lương nhân tôi vào trong vườn người, và ăn các trái ngon ngọt của người!**

Lời Đức Chúa Trời được ban cho loài người và loài người phải tiếp tục gieo, trồng, gìn giữ và khiến sanh hoa lợi cho Nước Đức Chúa Trời, mà sự gieo, trồng đó là sự rao giảng Lời Chúa cho muôn dân trên đất này.

Phục truyền luật lệ ký 6:1-25: **Vả, nầy là điều răn, luật lệ và mạng lệnh mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã phán dặn ta dạy lại cho, để các người làm theo nó trong xứ mà các người sẽ đi vào nhận lấy; hầu cho người kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, trọn đời, người và con cháu người vâng giữ các luật lệ và điều răn của Ngài mà ta truyền cho người, để người được sống lâu ngày. Hỡi Y-sơ-ra-ên, người**

hãy nghe lấy và cẩn thận làm theo, hầu cho người được phước và thêm lên nhiều trong xứ đượm sữa và mật, y như Giê-hô-va Đức Chúa Trời của tổ phụ người đã phán hứa cùng người. Hỡi Y-sơ-ra-ên! hãy nghe: Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta là Giê-hô-va có một không hai. Người phải hết lòng, hết ý, hết sức kính mến Giê-hô-va Đức Chúa Trời người. Các lời mà ta truyền cho người ngày nay sẽ ở tại trong lòng người; khá ân cần dạy dỗ điều đó cho con cái người và phải nói đến, hoặc khi người ngồi trong nhà, hoặc khi đi ngoài đường, hoặc lúc người nằm, hay là khi trời dậy. Khá buộc nó trên tay mình như một dấu, và nó sẽ ở giữa hai con mắt người như ấn chỉ; cũng phải viết các lời đó trên cột nhà, và trên cửa người. Khi Giê-hô-va Đức Chúa Trời người đã dẫn người vào xứ mà Ngài thề cùng tổ phụ người, là Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp,ặng ban cho người, khiến người lấy được những thành lớn và tốt mà người không có xây cất; những nhà đầy đủ các thứ của mà người không có chất chứa; các giếng mà người không có đào; cây nho và cây ô-li-ve mà người không có trồng; khi người ăn và được no nê, khá giữ lấy mình, kẻo người quên Đức Giê-hô-va, là Đấng đã đem người ra khỏi xứ Ê-díp-tô, tức là khỏi nhà nô lệ. Người phải kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, phục sự Ngài, và lấy danh Ngài mà thề. Chớ theo các thần khác trong những thần của các dân tộc ở xung quanh các người, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ngự ở giữa người là Đức Chúa Trời kỳ tà, e cơn thịnh nộ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người nổi lên cùng người, và Ngài diệt người khỏi mặt đất chẳng. Các người chớ thử Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người, như đã thử Ngài tại Ma-sa. Khá cẩn thận giữ lấy những điều răn, chứng cứ, và luật lệ của Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người đã truyền cho người. Vậy, người phải làm điều ngay thẳng và tốt lành trước mặt Đức Giê-hô-va, để người được phước và vào nhận lấy xứ tốt đẹp mà Đức Giê-hô-va đã thề hứa cùng tổ phụ người, để ban cho người; và Đức Giê-hô-va sẽ đuổi hết những kẻ thù nghịch ra khỏi trước mặt người, y như Ngài đã phán vậy. Về ngày sau, khi con người hỏi người rằng: Các chứng cứ, luật lệ, và mạng lệnh này là chi, mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng tôi đã truyền cho cha? thì hãy đáp rằng: Chúng ta đã bị làm tội mọi cho Pha-ra-ôn tại xứ Ê-díp-tô, và Đức Giê-hô-va có dùng tay mạnh đem chúng ta ra khỏi xứ ấy. Đức Giê-hô-va có làm trước mặt chúng ta những dấu kỳ và phép lạ rất lớn lao đáng sợ, mà hại xứ Ê-díp-tô, Pha-ra-ôn, và cả nhà người; Ngài đã đem chúng ta ra khỏi xứ ấy, để dẫn vào xứ Ngài đã thề cùng tổ phụ chúng ta; để ban cho chúng ta. Đức Giê-hô-va có phán cùng chúng ta khá làm theo các luật lệ này, kính sợ Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, hầu cho chúng ta được phước luôn luôn, và được Ngài bảo tồn sự sống cho chúng ta y như Ngài đã làm đến ngày nay. Vả, chúng ta sẽ được xưng là công bình nếu chúng ta cẩn thận làm theo các điều răn này trước mặt Giê-hô-va Đức Chúa Trời chúng ta, y như Ngài đã phán dặn vậy.

Các loại *rau*, *cỏ xanh* mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người và các loài thú đồng được chia làm 3 loại, đó là cỏ có hạt giống, các loài cây sanh quả có hạt giống và loại cỏ xanh dùng làm đồ ăn cho các loài có sự sống. Trong cả ba loại cây, rau, cỏ xanh này đều được dùng cho thuộc linh đó là **mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người** (câu 29-30).

Sáng thế ký 1:29-31: Đức Chúa Trời lại phán rằng: Này, ta sẽ (*đã*) ban cho các người mọi thứ cỏ kết hạt mọc khắp mặt đất, và các loài cây sanh quả có hạt giống; ấy sẽ là đồ ăn cho các người. Còn các loài thú ngoài đồng, các loài chim trên trời, và các động vật khác trên mặt đất, phàm giống nào có sự sống thì ta ban cho mọi thứ cỏ xanh đặng dùng làm đồ ăn; thì có như vậy. Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành. Vậy, có buổi chiều và buổi mai; ấy là ngày thứ sáu.

Trong ý nghĩa thuộc linh, các loại cỏ có hạt được chia thành hai phần, phần chúng ta có thể thấy được hoặc trong thuộc thể hoặc trong thuộc linh đó là bóng về luật pháp văn tự, còn hạt giống chính là bông trái thuộc về Luật pháp của Thánh-Linh sự sống và những hạt giống đó mang tác dụng của sự sanh sôi, nảy nở, phát triển từ trong lòng của những người tin Chúa, sau khi họ đã tiếp nhận và làm theo Lời Đức Chúa Trời, sẽ làm chứng và công bố ra những sự mình đã nhận được từ nơi Chúa. Loại *cỏ* - herb^{H6212}, đó là chữ עֵשֶׂב - eseb, số 6212 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *chiều tia sáng lấp lánh, sáng long lanh, trở nên xanh tươi, đầy sức sống; cỏ xanh hoặc bất kỳ mầm hay chồi xanh của cây rau mềm*; Loại rau cỏ mềm này là bóng về Luật pháp văn tự mà mọi người tin Chúa đều có thể đọc, tiếp nhận và hiểu được ý nghĩa của văn tự, như Gia-cốp dễ dàng chấp nhận Ra-chên vậy. Các loài *cỏ*, *rau mềm* đó có hạt giống để loài người nhân giống và lưu truyền trong thuộc thể thì trong thuộc linh, người tin Chúa cũng làm công việc của sự gieo giống, như Kinh-Thánh đã chép.

Giăng 4:34-38: Đức Chúa Jêsus phán rằng: Đồ ăn của ta tức là làm theo ý muốn của Đấng sai ta đến,

và làm trọn công việc Ngài. Các người há chẳng nói rằng còn bốn tháng nữa thì tới mùa gặt sao? Song ta nói với các người: Hãy nhường mắt lên và xem đồng ruộng, đã vàng sẵn cho mùa gặt. Con gặt đã lãnh tiền công mình và thâu chứa hoa lợi cho sự sống đời đời, hầu cho người gieo giống và con gặt được cùng nhau vui vẻ. Vì đây người ta có thể nói rằng: Người này thì gieo, người kia thì gặt, là rất phải. Ta đã sai các người gặt nơi mình không làm; kẻ khác đã làm, còn các người thì đã vào tiếp lấy công lao của họ.

Những Lời mà người tin Chúa sẽ công bố đó được ví là hạt giống của Nước Thiên đàng vậy, đó là ý nghĩa của chữ **hạt giống** - seed^{H2233} chép trong câu 29, đó là chữ זָרָא - zara, số 2232 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để gieo rắc hạt giống, để phổ biến tư tưởng, để làm cho ra trái, để làm cho kết quả, để mang trái, để sanh trái, khiến cho thụ thai, để tiếp nhận được, để lĩnh hội được, để nhận thức được, để sinh lợi ra.*

Phần thứ hai của câu 29 chép về **các loài cây sanh quả có hạt giống** đó là nói về Lễ thật, là Luật pháp của Thánh-Linh sự sống, với các nguyên tắc thánh, các giềng mối, có quyền phép khiến tâm linh của người tin Chúa được sanh lại và sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời, nghĩa là bông trái của Đức Thánh-Linh. Chính quyền phép của Lễ thật khiến cho người tin Chúa được gây dựng và được trở nên vững vàng, là ý nghĩa của chữ **cây sanh quả** - a tree^{H6086}, đó là chữ יָצַח - ets, số 6086 ra từ chữ אֶצְהָר - atsah, số 6095 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cây thân cứng, cây lấy gỗ, để buộc chặt, để trói chặt, làm cho chắc chắn, đóng chặt, để đóng con mắt lại;*

Nhã-ca 8:8-10: **Chúng tôi có một em gái nhỏ, chưa có nương long. Phải làm gì cho em gái chúng tôi, trong ngày người ta hỏi nó? Nếu nó là một vách thành, chúng tôi sẽ xây tháp bạc trên nó; Nếu nó là một cái cửa, chúng tôi sẽ đóng bít lại bằng ván hương nam. Tôi là một tường thành, hai nương long tôi như những ngọn tháp; Bấy giờ tôi ở trước mắt người như kẻ đã được bình an.**

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thấy các công việc của Ngài đã làm trong ngày thứ Sáu đó là **rất tốt lành**.

Chúng ta thấy có sự lạ lùng khi Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã đánh giá công việc của chính Ngài đã làm trong sáu ngày sáng thế đó có sự khác nhau.

Ngày thứ nhất, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên sự sáng và **Đức Chúa Trời thấy sáng là tốt lành, bèn phân sáng ra cùng tối. Đức Chúa Trời đặt tên sự sáng là ngày; sự tối là đêm.** Sự sáng đó là sự sáng thật và sự sáng thật đó là sự sống cho loài người.

Ngày thứ hai, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã không coi công việc mà Ngài đã làm trong ngày đó là tốt lành hay là không tốt, vì Ngài là Đức Chúa Trời tốt lành, trong Ngài không có sự phân rẽ, vì thế cho nên sự phân rẽ khoảng không để phân cách nước với nước là công việc cần phải có để bảo đảm sự thánh khiết được biệt riêng ra khỏi mọi sự không thánh khiết, nên Ngài đã **làm nên khoảng không, phân rẽ nước ở dưới khoảng không cách với nước ở trên khoảng không; thì có như vậy. Đức Chúa Trời đặt tên khoảng không là trời.**

Ngày thứ ba, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán và mạng lệnh của Ngài liền được thực hiện, đó là **Những nước ở dưới trời phải tụ lại một nơi, và phải có chỗ khô cạn bày ra; thì có như vậy. Đức Chúa Trời đặt tên chỗ khô cạn là đất, còn nơi nước tụ lại là biển.** Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. Tiếp theo đó là **Đất phải sanh cây cỏ; cỏ kết hạt giống, cây trái kết quả, tùy theo loại mà có hạt giống trong mình trên đất; thì có như vậy. Đất sanh cây cỏ; cỏ kết hạt tùy theo loại, cây kết quả có hạt trong mình, tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành.**

Công việc của ngày thứ ba này bày tỏ sự cai trị công bình của Ngài được thiết lập để bảo đảm việc tuyển chọn một dòng dõi thánh được thực hiện trên đất này cách trọn vẹn và khi Lời Chúa đã phán thì công việc liền được hoàn thành và đó là điều Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn và được coi là tốt lành.

Ngày thứ tư, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thiết lập một hệ thống kiểm soát và cai trị đất thông qua các thế lực do Ngài thiết lập trong khoảng không, với sự cho phép của Ngài mà các hành tinh đó được quyền tạo sự ảnh hưởng trên các vùng đất và các dân tộc đã được phân chia cho ở trên đất này, để phục vụ kế hoạch tuyển chọn một dòng dõi thánh từ giữa các dân trên đất này. **Đức Chúa Trời lại phán rằng: Phải có các vì**

sáng trong khoảng không trên trời, đặng phân ra ngày với đêm, và dùng làm dấu để định thì tiết, ngày và năm; lại dùng làm vì sáng trong khoảng không trên trời để soi xuống đất; thì có như vậy. Đức Chúa Trời làm nên hai vì sáng lớn; vì lớn hơn để cai trị ban ngày, vì nhỏ hơn để cai trị ban đêm; Ngài cũng làm các ngôi sao. Đức Chúa Trời đặt các vì đó trong khoảng không trên trời, đặng soi sáng đất, đặng cai trị ban ngày và ban đêm, đặng phân ra sự sáng với sự tối. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành.

Ngày thứ năm, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời thiết lập một nguyên tắc thuộc về sự cai trị của Nước Đức Chúa Trời, đó là: **Đức Chúa Trời lại phán rằng: Nước phải sanh các vật sống cho nhiều, và các loài chim phải bay trên mặt đất trong khoảng không trên trời. Đức Chúa Trời dựng nên các loài cá lớn, các vật sống hay động nhờ nước mà sanh nhiều ra, tùy theo loại, và các loài chim hay bay, tùy theo loại. Đức Chúa Trời thấy điều đó là tốt lành. Đức Chúa Trời ban phước cho các loài đó mà phán rằng: Hãy sanh sản, thêm nhiều, làm cho đầy dẫy dưới biển; còn các loài chim hãy sanh sản trên đất cho nhiều.**

Với nguyên tắc này, nếu không phải bởi Đức Thánh-Linh soi dẫn thì loài người xác thịt không thể hiểu được sự tự sanh sản và sự phát triển của các loài chim trời, các loài cá lớn, các vật sống nhờ nước mà sanh nhiều ra sẽ tác động đến sự sống của loài người trên đất này như thế nào, vì mọi sự mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tạo nên trong bảy ngày sáng thế đó chỉ là tạm, theo sự mưu luận của Ngài mà thôi và như vậy, mọi sự đó sẽ kết thúc hoàn toàn khi kế hoạch của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã hoàn tất. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã coi công việc của Ngài đã làm trong ngày thứ năm này là tốt lành, vì ý muốn của Ngài được thiết lập và công việc đó sẽ làm trọn theo như ý Ngài muốn, đó là thông qua các công việc của Ngài mà một dòng dõi thánh sẽ được chọn theo ý Ngài.

Ngày thứ sáu, mà chúng ta đang học đây, những điều mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời *đã làm, đã tạo ra, đã hoàn thành, đã thực hiện, đã lập nên, đã chỉ định, đã đặt, đã để, đã ban cho, đã tặng cho, đã đem lại, đã gánh vác, đã và tiếp tục duy trì, đã và tiếp tục bảo vệ, đã và tiếp tục cai trị, đã sửa soạn cho, đã chuẩn bị, đã sử dụng, đã thực hiện, đã sanh ra* được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời coi là *rất, cực kỳ*, nghĩa là rất có giá trị *mãnh liệt, dữ dội, kịch liệt, hoàn toàn, nhanh chóng, vượt trội, thật sự, sâu sắc* mang ý nghĩa quyết đoán trong sự vinh hiển của Danh Ngài, là Đức Chúa Trời tốt lành và công việc của Ngài được coi là: *Tốt, đẹp, tốt hơn, mang lại sự vui mừng, mang lại sự hân hoan, hào phóng, phong phú, vui vẻ, thân ái, tử tế, thương mến, âu yếm, có tình, dễ chịu, vừa ý, quý giá, sự thịnh vượng, phát đạt, thành công, ngọt ngào, giàu có, phúc lợi, hạnh phúc, sự giúp đỡ, che chở, thuận ý*;

Để chúng ta có thể hiểu được sự khác biệt giữa **tốt lành** và **rất tốt lành** mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ ra qua sáu ngày sáng thế của Ngài, hay có thể nói là công việc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm cho kế hoạch chọn một dòng dõi thánh của Ngài được làm trong bảy ngày đặc biệt này. Gọi là bảy ngày đặc biệt vì trong thiên đàng của Đức Chúa Trời không có khái niệm về thời gian, trong khi công việc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm đây là ở bên ngoài thiên đàng và dành cho một chương trình đặc biệt, mà mục tiêu chính cho kế hoạch này là loài người với hai thân thể khác nhau nhưng được hiệp làm một cho kế hoạch tuyển chọn được hoàn thành, nên thời gian cần phải có và được thiết lập để các thế lực trên trời, trên đất, trong đó có loài người mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ tạo nên được biết đến và phải làm chứng cho công việc của Ngài, chúng ta hãy đến với Lời Đức Giê-hô-va đã phán qua tiên tri Ê-sai.

Ê-sai 55:1-13: **Hỡi những kẻ nào khát, hãy đến suối nước! Và người nào không có tiền bạc, hãy đến, mua mà ăn! Hãy đến, mua rượu và sữa mà không cần tiền, không đòi giá. Sao các người trả tiền để mua đồ không phải là bánh? Sao các người đem công lao mình đổi lấy vật chẳng làm cho no? Hãy chăm chỉ nghe ta, hãy ăn của ngon, và cho linh hồn các người vui thích trong của béo. Hãy nghiêng tai, và đến cùng ta; hãy nghe ta, thì linh hồn các người được sống. Ta sẽ lập với các người một giao ước đời đời, tức là sự nhân từ chắc thật đã hứa cùng Đa-vít. Nay, ta đã lập người lên làm chứng kiến cho các nước, làm quan trưởng và quan tướng cho muôn dân. Nay, người sẽ kêu gọi nước mà người chưa hề biết, và nước chưa hề biết người sẽ chạy đến cùng người, vì có Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, là Đấng Thánh của Y-sơ-ra-ên, là Đấng đã làm vinh hiển người. Hãy tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được; hãy kêu cầu đang khi Ngài ở gần! Kẻ ác khá bỏ đường mình, người bất nghĩa khá bỏ các ý tưởng; hãy trở lại cùng Đức Giê-hô-va, Ngài sẽ thương xót cho, hãy đến cùng Đức Chúa Trời chúng ta, vì Ngài tha thứ dồi dào. Đức Giê-**

hô-va phán: Ý tưởng ta chẳng phải ý tưởng các người, đường lối ta cao hơn đường lối các người, ý tưởng ta cao hơn ý tưởng các người cũng bấy nhiêu. Và, như mưa và tuyết xuống từ trên trời và không trở lại nữa, mà đơm nhून đất đai, làm cho sanh ra và kết nụ, đặng có giống cho kẻ gieo, có bánh cho kẻ ăn, thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống ruộng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó. Vì các người sẽ đi ra vui vẻ, được đưa đi trong sự bình an. Trước mặt các người, núi và đồi sẽ trỗi tiếng ca hát, mọi cây cối ngoài đồng sẽ vỗ tay. Cây tùng sẽ mọc lên thay cho bụi gai, và cây sim sẽ lớn lên thay cho gai gộc; điều đó sẽ làm cho biết danh Đức Giê-hô-va, và là một dấu đời đời không hề tuyệt diệt.

Mục đích của hết thảy mọi công việc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã làm trong sáu ngày của cuộc sáng thế, đó là một dòng dõi thánh được tuyển chọn theo Danh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời và điều Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt lành đó chính là Ngài đã thấy công việc của Ngài cùng kết quả của những công việc đó được thực hành đúng như kế hoạch Ngài đã định mà điều Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời muốn đó là một dòng dõi thánh được tạo nên trong Danh của Ngài.

Trong ngày ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na (năm 1444 B.C.), Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho dân Y-sơ-ra-ên biết ý muốn của Ngài và đó là sự rất tốt lành mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã sửa soạn sẵn mọi sự hầu cho tuyển dân của Ngài sẽ nhờ những sự đó mà được hưởng sự rất tốt lành của Ngài.

Phục truyền luật lệ ký 28:1-14: Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người cách trung thành, cẩn thận làm theo mọi điều răn của Ngài, mà ta truyền cho người ngày nay, thì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ ban cho người sự trỗi hơn mọi dân trên đất. Nếu người nghe theo tiếng phán của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, nầy là mọi phước lành sẽ giáng xuống trên mình người. Người sẽ được phước trong thành, và được phước ngoài đồng ruộng. Bông trái của thân thể người, hoa quả của đất ruộng người, sản vật của sinh súc người, luôn với lứa đẻ của bò cái và chiên cái người, đều sẽ được phước; cái giỏ và thùng nhồi bột của người đều sẽ được phước! Người sẽ được phước trong khi đi ra, và sẽ được phước trong khi vào. Đức Giê-hô-va sẽ làm cho kẻ thù nghịch dấy lên cùng người bị đánh bại trước mặt người; chúng nó sẽ do một đường ra đánh người, rồi do bảy đường chạy trốn trước mặt người. Đức Giê-hô-va sẽ khiến phước lành ở cùng người tại trong kho lúa và trong các công việc của người; Ngài sẽ ban phước cho người trong xứ mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời người ban cho người. Nếu người gìn giữ những điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người, và đi theo đường lối Ngài, thì Đức Giê-hô-va sẽ lập người làm một dân thánh cho Ngài, y như Ngài đã thề cùng người; muôn dân của thế gian sẽ thấy rằng người được gọi theo danh Đức Giê-hô-va, và chúng nó sẽ sợ người. Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ làm cho người được của cải nhiều dư dật, khiến cho hoa quả của thân thể người, sản vật của sinh súc, và bông trái của đất ruộng người được sanh nhiều thêm trong xứ mà Đức Giê-hô-va đã thề cùng các tổ phụ người để ban cho người. Đức Giê-hô-va sẽ vì người mở trời ra, là kho báu của Ngài, đặng cho mưa phải thì giáng xuống đất, và ban phước cho mọi công việc của tay người. Người sẽ cho nhiều nước vay, còn người không vay ai. Nếu người nghe theo các điều răn của Giê-hô-va Đức Chúa Trời người mà ngày nay ta truyền cho người gìn giữ làm theo, và nếu không lia bỏ một lời nào ta truyền cho người ngày nay, mà xây qua bên hữu hoặc bên tả, đặng đi theo hầu việc các thần khác, thì Đức Giê-hô-va sẽ đặt người ở đằng đầu, chớ chẳng phải đằng đuôi, người sẽ ở trên cao luôn luôn, chớ chẳng hề ở dưới thấp.

Sự rất tốt lành mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã thấy qua các công việc của Ngài đã làm và đặc biệt những công việc được làm trong ngày thứ sáu đó không phải chỉ tốt theo kế hoạch của Đức Giê-hô-va nhưng là những sự tốt lành mà dòng dõi thánh mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tuyển chọn đó cũng sẽ thấy được như Ngài đã thấy vậy, vì đó là quyền phép của Đức Giê-hô-va được tỏ ra qua các công việc mà Ngài đã làm cho kế hoạch tuyển chọn này được hoàn thành trong sự vinh hiển của Danh Đức Giê-hô-va.

Người tin Chúa phải nhận biết rằng, kế hoạch của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời cho sự tuyển chọn một dòng dõi thánh này đã được hoàn thành và theo lịch trình mà mọi sự đã được Ngài hoạch định đó sẽ tiếp tục xảy ra cho hết thảy những người đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đặt vào danh sách luyện lọc và tuyển chọn này và Đức Giê-hô-va sẽ làm thành công việc của Ngài dù người ta có tin hay không tin, chấp nhận hay không

chấp nhận.

Rô-ma 8: 28-39: **Vả, chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho kẻ được gọi theo ý muốn Ngài đã định. Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn để nên giống như hình bóng Con Ngài, hầu cho Con nầy được làm Con cả ở giữa nhiều anh em; còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi, những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình, và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển. Đã vậy thì chúng ta sẽ nói làm sao? Nếu Đức Chúa Trời vừa giúp chúng ta, thì còn ai nghịch với chúng ta? Ngài đã không tiếc chính Con mình, nhưng vì chúng ta hết thảy mà phó Con ấy cho, thì Ngài há chẳng cũng sẽ ban mọi sự luôn với Con ấy cho chúng ta sao? Ai sẽ kiện kẻ lựa chọn của Đức Chúa Trời: Đức Chúa Trời là Đấng xưng công bình những kẻ ấy. Ai sẽ lên án họ ư? Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng đã chết, và cũng đã sống lại nữa, Ngài đang ngự bên hữu Đức Chúa Trời, cầu nguyện thế cho chúng ta. Ai sẽ phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương của Đấng Christ? có phải hoạn nạn, khổn cùng, bắt bớ, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, hay là gươm giáo chẳng? Như có chép rằng: Vì cơ Ngài, chúng tôi bị giết cả ngày; Họ coi chúng tôi như chiên định đem đến hàng làm thịt. Trái lại, trong mọi sự đó, chúng ta nhờ Đấng yêu thương mình mà thắng hơn tội phần. Vì tôi chắc rằng bất kỳ sự chết, sự sống, các thiên sứ, các kẻ cầm quyền, việc bây giờ, việc hầu đến, quyền phép, bề cao, hay là bề sâu, hoặc một vật nào, chẳng có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương mà Đức Chúa Trời đã chứng cho chúng ta trong Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta.**

Hết phần 11 - M